

[Retoft.]

ærede Medlem Hr. Korsgaard ved Forelægelsen af et Forslag fortaber sig i en Række Almindeligheder, ja, fortaber sig i dem i en saadan Grad, at Redegørelsen for Forslaget bliver saa mangelfuld, for ikke at sige slet, at man ikke kan se hverken Hensigt eller Virkning af det forelagte Forslag. Dette er egentlig utilgiveligt, naar det drejer sig om det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som altid er saa uendelig stærk i sin Kritik, naar det gælder andre Partiernes Medlemmer.

En Indrømmelse maa jeg dog gøre: Det var et heldigt Tidspunkt, den ærede Forslagsstiller havde til at forelægge Forslaget. Det var netop i de Dage, hvor Betalingen af den Skat, med Hensyn til hvilken det ærede Medlem foreslaar en Lettelse, skulde foregaa, og det ved man jo erfaringsmæssigt, at naar man staar over for at skulle betale et Beløb og man saa hører en eller anden velvillig Sjæl ønske, at man ikke skal betale dette Beløb, saa fyldes man jo i nogen Grad med Glæde. Derfor kan jeg heller ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard undlod at redegøre for, hvor meget det egentlig var, man tænkte at lette disse Skatter med.

Den højtærede Finansminister er jo allerede kommet med et Par Eksempler paa, hvad Lettelserne egentlig vil beløbe sig til. Jeg skal kun nævne et Par ganske enkelte, for at tage et for det ærede Medlem Hr. Korsgaard endnu gunstigere Forhold, og gøre det paa den Maade, at jeg nævner, hvad der vil være sparet paa de forskellige Indtægter — jeg tager en Landkommune, en Bykommune og København. Jeg gør opmærksom paa, at de Indkomster, jeg opererer med, er Ansatteelserne til Statskat, altsaa efter at Fradraget er foretaget for Skat og Forsikringer; derimod er de Fradrag, som de skattelignende Myndigheder skal foretage, ikke foretaget. Endvidere gør jeg opmærksom paa, at de Skatteydere, jeg nævner, er Familieforsørgere, men uden Børn. En Indkomst paa 1 500 Kr. i en Landkommune vil efter det ærede Medlem Hr. Korsgaards Forslag komme til at betale 18 Øre mindre, i en Bykommune 0,6 Øre mindre og i København 0 Øre mindre. Nu skal jeg springe alle de mellemliggende Indkomster over og tage en virkelig stor Indtægt, en Indtægt paa 100 000 Kr. — det er alligevel en Indtægt, som der ikke er saa forfærdelig mange af her i Landet. Men selv en saa stor Indkomst vil kun spare et Par Tusinde Kroner. Jeg kan ikke se andet, end at det vilde være rimeligere, at man betaler dette Skattebeløb, end at vi

skal gaa den Vej, som den højtærede Finansminister jo viste var nødvendig, da han for et Øjeblik siden havde Ordet.

Jeg maa i det hele taget sige, at jeg forstaaer ikke rigtig denne megen Tale om, at Skatterne er for høje. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard vender stadig tilbage til det. Men jeg giver egentlig ikke meget for alle disse Talemaader; selv om en Paastand af den Art kan gentages saa tit, at den faar Sandsynlighedens Præg, bliver den jo ikke hverken mere eller mindre sand af den Grund. Jeg synes, det vilde være langt rimeligere, om man noget oftere tog sig for at gøre op, hvad man faar for de Penge, der indbetales i de offentlige Kasser, og jeg er overbevist om, at vi meget hurtigt vil komme til det Resultat, at man i Virkeligheden ikke kan anvise Mulighed for, at man ikke skal have disse Penge ind i de offentlige Kasser. Naar det kommer til Stykket, er vel ingen mere interesseret i at holde hele Samfundet i Gang end det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det Parti, han hører til.

Nej, hvis den enkelte Borger gør op, hvad Samfundet skaffer ham af Goder, vel at mærke, hvis Regnestykket gøres ærligt op, saa tror jeg, at der er meget mere Grund til at gøre det, som den højtærede Finansminister har givet Anvisning paa — det vover jeg at paastaa, selv om jeg venter, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard om lidt vil sige, at det siger man, naar man er en lydige Tjener —, nemlig at betale sine Skatter med Glæde fremfor at slutte sig til det ærede Medlem Hr. Korsgaards Skattejammer. Jeg siger ikke, at det altid er behageligt at betale Skat. Navnlig er der et Forhold, som ikke kan undgaa at irritere mig, og det er, naar jeg med visse Mellemlum læser, at de og de Personer har maattet efterbetale Skat og har faaet en Række Bøder. Det viser jo nemlig, at der endnu er nogle, der paa Grund af, at Skattesystemet er forholdsvis mangelfuldt, undrager sig deres Skattepligt. Nu er der ingen Grund for mig til at komme ind paa en lang Udredning dette Forhold vedrørende, eftersom jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard i saa Henseende er Ekspert, og jeg ikke har nogen som helst Grund til at formode, at han ikke gør et godt Arbejde for at skabe Retfærdighed. Egentlig burde man have Lov til at vente, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard, efter at han nu har hørt, at der ikke er nogen finansiel Baggrund for hans Forslag paa dette Punkt, vil trække det tilbage, men jeg tror nu ikke, at man kan paaregne saa megen Fornuft.

Lovforslagets § 2 er, som det allerede